

РЕШЕНИЕ

№ 12676

гр. София, 23.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 10.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **2493** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 220 от Закона за митниците.

Образувано е по жалба от „ТАНДЕМ 1“ ЕООД срещу Решение №32-709600/23.01.2024г. на директора на ТД „Митница Б.“ при Агенция „Митници“. Според жалбата решението е издадено в нарушение на материалния закон. Твърди се, че оспорващият е представил пред компетентните митнически органи достатъчно доказателства за действителната воля на страните и основание органът да приеме декларираната стойност. Органът не е направил нужното, за да определи договорната воля на страните продавач и купувач. Освен това грешно е превел текста на издадената фактура, както и грешно е приел, че при предварително плащане на цената не се издава фактура преди плащането. Без да оспорва автентичността на представените му документи, доказващи придобиване на стоката е приел, че е възникнало основание за отхвърляне на декларираната митническа стойност и е определил тази стойност въз основа на информацията, съдържаща се в писмото от канадските власти.

В съдебно заседание жалбоподателят не изпраща представител.

Ответникът - Директора на Териториална Дирекция Митница „Б.“, Агенция „Митници“, чрез юрисконсулт С. оспорва жалбата и моли, същата да бъде отхвърлена в представени писмени бележки. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен Съд С. - град, I отделение, 11-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразеното становище на процесуалния представител на

ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Между страните не се спори, че на 21.04.2021 г. в МБ Свободна зона Б. е приета митническа декларация MRN 21BG001008034241R2, с вносител и декларатор „Тандем 1“ ЕООД за режим допускане за свободно обращение на стока „ Употребяван пътнически автомобил – катастрофирал, марка Хюндай, модел Genezis, шаси KMHGN4JFXFU049830 с декларирана митническа стойност 2218 канадски долара – митническа стойност в лева 2914,56лв.

Към декларацията е приложена фактура № RA-E21041202/12.04.2021г. издадена от 9378-6135 QUEBEC I., опаковъчен лист, сертификат, морска товарителница с декларирано условие на доставка С. – стойност и навло.

На основание чл. 48 от Регламент (ЕС) № 952/2013 във вр. с чл. 84, ал. 1, т. 1 от ЗМ е извършена проверка на декларацията и на придружаващите я документи, във връзка с получено писмо с рег. № 32-441111/16.12.2022г. от канадските митнически власти, с което е предоставена информация за превозни средства, декларирани за износ в К. с местоназначение ЕС. При осъществения последващ контрол по чл.84, ал.1, т.1 от ЗМ, са анализирани всички приложени към митническата декларация документи и представените данни от канадските митнически власти, като е установено съответствие на стоката – автомобил 2015 Хюндай, Д., контейнера, с който е превозен автомобила, номера на канадската износна декларация, посочен в морската товарителница, представена от декларатора и вносителя на стоката „Тандем 1“ ЕООД. Налице е несъответствие по отношение на декларираната митническа цена в РБългария в размер на 2218 CADспрямо представената от канадските митнически власти информация в размер на 7840 С. , посочена в таблицата на лист 30 с превод на лист 29 от делото.

На основание чл.140, §1 от Регламент за изпълнение (ЕС) №2447/2015 и чл.48 от Регламент (ЕС) №952/2013, с писмо от вносителя е изисквана информация за техническото състояние на автомобила към датата на митническото оформяне, ясни и детайлни снимки, отразяващи състоянието на превозното средство, фактури за ремонтни дейности и всякаква друга информация в подкрепа на митническата стойност на стоката по представената МД. „Тандем 1“ ЕООД е обяснило, че декларираната цена на автомобила е реално платената от него цена и е представил фактура invoice RA-E21041202/12.04.2023г. е и проформа фактура №203/22.02.2023г.

Като е прието, че не са налице доказателства в подкрепа на точността на декларираната цена, съгласно приложената фактура – липсват поръчки, кореспонденция, поръчки; не е представен документ за извършеното плащане и договор за посредничество, няма представен снимков материал за автомобила и предвид информацията от канадските митнически власти, с оспореното в настоящото производство решение е определена нова митническа стойност на стоката в размер на 10 302,15лева (7840 С.) на основание чл.74, пар.3 от Регламент (ЕС) №952/2013г., като е взета предвид цената, посочена в електронната информация, получена от канадските митнически власти за превозна средство със същия VIN, която представлява и цената на автомобила до въвеждане на територията на Европейския съюз. Установени са за досъбиране размер на вносно мито 738,75лв. и ДДС в размер на 1625,27лева.

От правна страна, след преценка на събраните по делото доказателства и

съобразявайки доводите на страните, съдът приема:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срок и срещу акт, който подлежи на обжалване, от лице, което притежава правен интерес.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Оспореното решение на директора на Териториална дирекция Митница Б., Агенция „Митници“ е издадено от компетентен административен орган, в пределите на неговата териториална и материалноправна компетентност, съгласно чл. 101, § 1 и чл. 29 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г., вр. чл. 19, ал. 1 и чл. 15, ал. 2, т. 8 от ЗМ, вр. чл. 5, т. 39 от Регламент № 952/2013г.

За да издаде оспореното решение, административният орган е определил митническата стойност на процесния лек автомобил марка Хюндай, модел Genezis, шаси KMHGN4JFXFU049830 на основание чл. 74, §3 от Регламент (ЕС) №952/2013, а именно във връзка с наличните данни в съюза и констатирани в предоставената информация от канадските митнически власти. В резултат на извършена проверка чл. 48 от М., митническите органи не са намерили достатъчно доказателства в подкрепа на декларираните данни относно митническата стойност.

Спазени са правилата за предварително уведомяване съгласно императивната разпоредба на чл. 22, § 6, първа алинея от Регламент (ЕС) № 952/2013 за мотивите, на които ще се основава решението и е предоставена възможност да се изрази становище и да се представят допълнителни доказателства от вносителя.

В Глава 3 от Митническия Кодекс, именувана Стойност на стоките за митнически цели, в разпоредбата на чл. 70 е установен общият принцип за определяне на митническата стойност въз основа на договорната стойност, т. е. въз основа на действително платената или подлежаща на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местозначение митническата територия на Съюза. В решение по дело С-306/04, т. 20, СЕС подчертава, че митническата стойност трябва да отразява реалната икономическа стойност на внесената стока и да отчита всички елементи на стоката, които имат икономическа стойност.

По арг. от § 2 на чл. 70 действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки. Предвид значението на митническата стойност за определяне на размера на възникналите от вноса митнически задължения, МК и Регламента за изпълнение 2015/2447 за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕС) № 952/2013 (МК) въвеждат редица правила и мерки за контрол и определяне елементите на облагане, гарантиращи както добросъвестното деклариране на относимите към вноса обстоятелства, така и установяването, обезпечаването и събирането на действителния размер на митническите задължения.

Съгласно чл. 140 от Регламент за изпълнение /ЕС/ № 2015/2447 за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент /ЕС/ № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Съюза, когато митническите органи имат основателни съмнения дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане сума, посочена в чл. 70, § 1 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г., те могат да поискат от декларатора да предостави допълнителна информация и ако съмненията им не

отпаднат, митническите органи могат да решат, че стойността на стоките не може да се определи по реда на чл. 70, § 1 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. При формиран извод, че стойността на внесената стока не може да се определи въз основа на общия принцип за определяне на митническа стойност по чл. 70, § 1 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г., то тази стойност се определя въз основа на предвидените в чл. 74 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. вторични методи. В този случай се прилагат последователно букви от а) до г) от § 2 на чл. 74 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г., докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките. В разпоредбата на чл. 74, § 3 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г., във вр. с чл. 144 от Регламент за изпълнение /ЕС/ № 2015/2447, е предвидено, в случай че не е възможно стойността да се определи по основния метод или по предвидените вторични методи в чл. 74, § 2 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г., същата да бъде определена като се използва разумна гъвкавост при прилагането на методите, предвидени в член 70 и член 74, параграф 2 от Кодекса. По същество методът посочен в чл. 74, § 3 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. се прилага след изчерпване на всички възможности, посочени в чл. 70 или чл. 74, § 2 от Регламента. Така предвидените вторични методи, в това число и резервния метод, се прилагат субсидиарно, както по отношение на общия принцип за определяне на митническа стойност по чл. 70 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г., така и помежду си, т.е. всеки един метод може да бъде приложен само след изчерпване на възможността да бъде приложен предходния.

Цитираните разпоредби сочат, че за изменение на митническата стойност на внесена стока, митническите органи най-напред следва да обосноват и докажат наличието на основателни съмнения, че декларираната стойност не съответства на действително платената или подлежаща на плащане стойност за стоките. Тези основателни съмнения подлежат на установяване и преценка във всеки отделен случай, съобразно установените факти и обстоятелства, като митническите органи носят тежестта за доказване на тези съмнения. В тази връзка, съмненията в действителността на декларираната митническа стойност следва да са надлежно мотивирани и обосновани със съответните доказателства, а установената допълнителна информация да е пряко свързана с тези съмнения.

В настоящия случай, мотивите на митническите органи за прилагане на чл. 140 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447 по отношение на процесната декларация не се позовават на достоверни доказателства.

За да обосноват възникналите основателни съмнения, митническите органи се позовават на предоставена от канадските митнически власти информация за превозни средства, декларирани за износ в К. с местоназначение ЕС, и в частност и стоката, предмет на разглежданата в настоящото производство декларация. Съдът приема, че информацията е предоставена по официален ред, при осъществяване на международно сътрудничество, и че същата е предоставена от официални митнически власти на територията на държавата на износа - К.. Приложената към писмото на канадските митнически власти информация за износа на процесното МПС, представляваща извадка от канадската митническа система CERS, в която се осъществява електронно деклариране на износ, макар да има официален характер, удостоверява единствено, че властите в страната на износа са получили електронна информация за износ. Тази информация обаче не представлява надлежно доказателство по смисъла на чл. 84д, ал. 1 от ЗМ, доколкото същата не е съпроводена

с документите, въз основа на които е съставена информацията, т.е. е декларирана съответната стока за износ. В случая, не е установено от ответника на какви доказателства се основава информацията, посочена при деклариране на износа, съответно, че действителната договорна стойност и платена цена на стоката е тази посочена при деклариране на износа. Липсва информация относно съдържанието на посочената в декларираната при износа стойност, дали същата съответства на продажната цена, дали не включва налози, такси и данъци, поети от износителя, които са останали за негова сметка. Обстоятелството, че канадските митнически власти определят декларираната в система CERS митническа стойност като официална, не е достатъчно да се приеме, че тази стойност съответства на действително платената цена за стоката. За целта е било необходимо от страна на ответника да се събере информация по отношение на компонентите, които формират износната стойност, посочена в справката.

При тези съображения, не може да се приеме, че единствено въз основа на представена обобщена информация за износ на дадена стока, именно декларираната при износа стойност е действителната стойност, а не тази декларирана при вноса. При наличието на валидни документи за стойността на внесеня автомобил, които по същество не са оспорени от митническите органи, липсват основания за неприемане на декларираната договорна стойност и за определяне на нова по-висока такава. Съответно митническите органи са отхвърлили декларираната договорна стойност на процесната стока, без да са установили предпоставките за прилагане на чл. 140, § 1 от Регламент за изпълнение /ЕС/ № 2015/2447.

На следващо място, съдът намира, че митническият орган не е изпълнил вмененото му задължение преди да прибегне към определяне на митническата стойност по разглежданата декларация по 74, § 3 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г., да изчерпи визираните в чл. 74, § 2 вторични методи по букви от а/ до г/. В случая, в оспореното решение са посочени мотиви, с които тези методи са отхвърлени като неприложими, но така изложените мотиви са общи и съдържат само твърдения, които не са доказани. Основните доводи за отхвърляне на всеки един от методите е липсата на информация, относима към неговото приложение. Липсват данни по делото да е била събирана такава информация, по какъв начин е извършвана проверката и др. Напротив, митническият орган не е изяснил дори щетите на внесеня автомобил, въз основа на които да може да направи обосновано заключение за идентичност или сходство на внесени стоки. Дори да се приеме, че с оглед специфичните повреди на всеки автомобил е невъзможно да се открие в системата информация за идентични стоки, то с оглед определението за сходни стоки в чл. 1, § 2, т. 14 от Регламента за изпълнение, е следвало митническият орган да докаже, че по зададените критерии като модел, марка, тип двигател, година на първа регистрация, внос от К. е налична или не е налична информация, и ако е налична да обоснове защо тя не се отнася за сходни стоки. В случая като доказателство за извършените от органа действия същият е следвало да състави протокол по чл. 50 от ДОПК, във вр. с чл. 84ж от ЗМ, от който да може да бъде установено какви процесуални действия са извършени във връзка с отхвърляне на вторичните методи /виж. Решение № 847/24.01.2024 г. по адм. д. № 5517/2023 г. по описа на ВАС, първо отделение, и Решение № 3/03.01.2024 г. по адм. д. № 6110/2023 г. по описа на ВАС, осмо отделение/. От друга страна, проверката в системата МИСЗА не изчерпва задължението на органа да провери приложимостта на посочените методи. Такава справка обхваща единствено националната база данни, а за

приложението на методите по чл. 74, § 2 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. се изисква събраната информация да касае цялата митническа територия на Съюза. При тези съображения, съдът приема, че митническият орган не е положил дължимата грижа при използването на вторичните методи да проучи всички източници на информация, с които разполага, като необосновано и недоказано е приел, че вторичните методи се явяват неприложими в настоящия случай, и съответно необосновано е преминал към определяне на митническата стойност на внесената стока на основание чл. 74, § 3 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. В тази насока са решения от 09.11.2017 г. по дело C-46/16 LS Customs S., т. 52 и т. 35 по дело C-187/21, Faweks kft.

Неправилно е приложен и резервният метод по чл. 74, § 3 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. В случая, митническият орган е определил стойността на автомобила въз основа на информация за декларираната стойност при износа на същата стока. Подобен подход за определяне на митническата стойност се явява недопустим на основание чл. 144, § 2 Регламент за изпълнение /ЕС/ № 2015/2447, според който митническата стойност не може да се определя въз основа на цените за износ в трета държава или цената на стоките на вътрешния пазар на държавата на изнасяне и др.

В обобщение, съдът приема, че незаконосъобразно с оспореното решение е определена нова митническа стойност на внесената стока, въз основа на която незаконосъобразно са определени нови митнически задължения за мито и ДДС. При тези съображения, жалбата се явява основателна, а оспореният акт следва да бъде отменен.

Така мотивиран, Административен съд София град, I-во отделение, 11 състав:

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „ТАНДЕМ 1“ ЕООД Решение №32-709600/23.01.2024г. на директора на ТД „Митница Б.“ при Агенция „Митници“.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14-дневен срок.

СЪДИЯ: